

[Elisabeth Arnold]

Fru Charlotte Antonsen var i begyndelsen af sin tale inde på nogle varme – hjertevarme – betragtninger om demokratiet, og så vidt jeg hørte, sammenkædede fru Charlotte Antonsen helt klart bevarelsen af demokratiet med det forsvars- og sikkerhedspolitiske område.

Jeg vil gerne spørge, om fru Charlotte Antonsen virkelig mener, at det at sikre demokratiet er en sikkerhedspolitisk opgave. Hvis det er rigtigt, vil jeg gerne spørge: Hvordan kan det være, at demokratiet i Sverige har bestået uantastet så længe, uden at Sverige har været tilknyttet nogen militæralliancer? Hvordan kan det være, at demokratiet i Finland har haft det så godt, uden at Finland har været med i nogen militæralliancer? Hvordan kan det være, at schweizisk demokrati er så fremragende, på trods af at Schweiz ikke er med i nogen militæralliancer? Hvordan kan det være, at intet demokrati har kunnet trives i Warszawapagten, på trods af at der var en stor og fast militæralliance? Hvordan kan det være, at NATO ikke har kunnet forhindre, at to af dets medlemmer, nemlig Grækenland og Tyrkiet, i lange perioder har haft ganske svære vanskeligheder med demokratiet? Kan demokratiet virkelig ikke sikres uden brug af militæralliancer, fru Charlotte Antonsen?

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Jeg har blot et ganske kort spørgsmål til fru Charlotte Antonsen, idet fru Charlotte Antonsen sagde, at det var så godt, vi nu fik denne EF-union, for så kunne vi også få sikkerhed ved alle disse maskiner, som arbejderne skal stå ved.

Er fru Charlotte Antonsen overhovedet ikke opmærksom på, at maskindirektivet er vedtaget, at det faktisk er noget, der hører ind under det indre marked, og at det rent faktisk intet har med Unionen at gøre, men at det var en del af den EF-pakke, vi stemte for i 1986? Dette blot så vi ikke forkludrer debatten og begynder at diskutere EF-pakken; det synes jeg ville være trist.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Når hr. Aage Brusgaard sammenligner Den Europæiske Union med Sovjetunionen, er der

kun dertil at sige, at der er en verden til forskel mellem de to unioner. Den Europæiske Union er karakteriseret ved at være et frivilligt samarbejde, hvor landene i fællesskab når frem til beslutninger. Den er karakteriseret af demokrati og respekt for landenes suveræne stilling, hvorimod Sovjetunionen som bekendt er blevet holdt sammen af et stærkt militær, der har undertrykt enhver form for anden tænkning.

Hr. Glønborg er nok lidt påvirket af sit eget parti og meget optaget af, om der inden for Danmarks Liberale Parti skulle være forskellige holdninger til Danmarks fortsatte deltagelse i det europæiske samarbejde. Dertil må jeg sige, at Venstre lige fra første færd i 1972 klart har været interesseret i et veludviklet europæisk samarbejde i Europa.

Vi har igennem årene jævnligt diskuteret EF, og vi har været glade for den udvikling, der er sket i EF-samarbejdet, så jeg må beklage, hr. Glønborg, at vi ikke har samme problemer, som man tilsyneladende har i Kristeligt Folkeparti.

Fru Elisabeth Arnold spørger, om jeg virkelig mener, at forsvars- og sikkerhedspolitik skal kædes sammen med bevarelse af demokrati. Ja, én af grundene til, at nogle lande har kunnet køre på frihjul i Europa – f.eks. Sverige og Finland – har været, at disse to tidligere neutrale lande – neutraliteten eksisterer jo ikke længere – reelt har kunnet ligge i ly af de store forsvarspagter, nemlig NATO-samarbejdet og Warszawapagtsamarbejdet.

(Kort bemærkning).

Grove (KF):

Hr. Aage Brusgaard var lidt fornærmet over, at jeg ikke havde omtalt Fremskridtspartiet. Det vil jeg skam gerne gøre. Det var mere af høflighed også. Nu er vi jo valgt i samme amt, hr. Aage Brusgaard, og jeg vil da gerne være flink ved mine medmennesker deroppefra, sådan er jeg normalt. Men når hr. Aage Brusgaard står og siger, at Fremskridtspartiet er i overensstemmelse med vælgerne, og at Fremskridtspartiet er dem, der i dag ved, hvordan vælgerne vil stemme den 2. juni, så må jeg sige, at det er jeg meget spændt på at se. Må vi få tallet nu, så kan vi bedre kontrollere det den 2. juni!

Det gælder egentlig også hr. Glønborg, der ganske klart sagde, at hans parti var i overens-